РІК 1924. Додаток до Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 762/орд.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

Божою Милостю
і Благословенням св. Апостольського Престола
Епископ Перемиський, Самбірський і Сяніцький.

Всечесному Духовенству світському і монашому Нашої Епархії

МИР І БЛАГОСЛОВЕННЄ!

Дня 8. марта ц. р. Святійший Отець Папа Пій XI. заіменував Нашого Ґенерального Вікарія Всесв. о. Дра Константина Богачевського Епископом для українського населення з Галичини в півн. Америці. Цей акт найвищої прихильности Апостольського Престола був для Нас несподіваним ударом, бо вкинув на Нас самих знова увесь тягар епископських обовязків розлогої перемиської Епархії. Піддаючися однак в покорі цьому зрядженню Божої волі, Ми старалися сейчас винайти другого священика, якийби був гідним наслідником Преосв-ого Константина, — і отсим подаємо до відома Всеч. Духовенству, що Ми заіменували Нашим Ґенеральним Вікарієм Високопреп. і Всесвітл.

о. Дра Григорія Лакоту, Крилошанина Капітули і дотеперішного Ректора дух. Семинарії і далу йому всі відпоручення і повновласть заряджувати і робити в Епархії все те, що до уряду Ґенерального Вікарія по приписам канонічного права і звичаю належить. Поручаємо проте висше згаданого Нашого Помічника як Нашого Ґенерального Вікарія узнавати, Йому як Нам самим у всіх справах Епархії повинуватися і до Него з належною церковним правом приписаною пошаною відноситися з розуміннєм, що всьо що Він зарядить і зробить, має таку саму важність і силу, якби се Ми самі зарядили і зробили.

Праведність, совісність в сповнюванню обовязків, розсудок, знання, досвід, ревність і витревалість в праці на славу Божу і спасеннє людських душ, а в особенности заслуги Всесвітл. о. Дра Григорія Лакоти положені з повним пожертвованнєм у достойнім веденню в неімовірно тяжких часах нашої повної дух. Семинарії, котрої уведеннє в життя лишиться повсякчасно нерозлучно звязане з Його іменем, — є загально звісні усему Всеч. Духовенству і є для всіх нас певною запорукою, що найвисший цей уряд в Нашій Епархії спочав в достойних руках.

Поручаємо Всеч. Духовенству і вірним особу новоіменованого о. Ґенерального Вікарія горячим молитвам, щоби Господь Всемилостивий подав йому всі потрібні ласки до повнення приділеного йому уряду.

Дано в Перемишлі дня 5. грудня 1924.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч: 5142. — В справі закінчення 300-літного ювілею мученицької смерти Св. Священмуч. Йосафата.

В сім ювілейнім році, який саме тепер минає, Господь Бог зілляв на наш нарід через заступництво св. Йосафата великі користи душевні, великі ласки. При розважаннях над життєм Святого, ми пізнали Його працю і посвяту для слави Божої та спасення повірених Йому душ, скріпили в народі католицьку свідомість, навчили його ліпше любити нашого Святого і щирійше Його почитати. Через численні св. Сповіди і св. Причастія підчас місій і дух. вправ по парохіях, ми дали нагоду нашим вірним встати з гріховного гробу і воскреснути до нового життя.

Вдячні за ці ласки Господу Богу, ми не можемо залишити начату працю. По селах, де ще не було місії в сім ювілейнім році, мусить така місія відбутись найдальше до двох літ, як це поручено в Інструкції для оо. Душпастирів виданій з початком ювілею (стр. 6.), а покищо час, який нам ще лишається до кінця цего ювілею, ц. є. до дня 21. січня 1925 р. (8. ст. ст.), дня 300-літної річниці похорону Св. Йосафата, використаймо ще ревно на обучування наших вірних про спасенний вплив який мало Мучеництво цего Святого на долю нашої Церкви і нашого народа та поучаймо наш нарід про ріжниці між католицькою а незєдиненою церквою (стр. 5.).

Понадівсе однак стараймося відсвяткувати як найвеличавійше закінчення ювілею! В сій цілі Еписк. Ординаріят поручає в трех днях перед закінченнєм ювілею (18., 19. і 20. н. ст. січня 1925.) ц. є. в Навечеріє Богоявлення Господнього, в сам день Богоявлення і вівторок по Богоявленню вечером відправити у всіх церквах нашої Епархії молебен до св. Йосафата і виголосити науку, а в сам день закінчення ювілею д. 21. н. ст. січня 1925 р., ц. є. в середу по Богоявленню відправити торжественну співану Службу Божу і виголосити проповідь. На предмет до наук в трех днях перед закінченнєм ювілею належить взяти: боязнь св. Йосафата перед гріхом, Його любов до Бога і Його привязання до св. католицької Церкви та свого обряду, а в день закінчення ювілею: о витреванню в св. католицькій вірі і взагалі о витреванню в добрім аж до смерти.

В день закінчення ювілею по Службі Божій належить відспівати гимн „Тебе Бога хвалим" і поблагословити нарід Найсвят. Тайнами.

Всі ті богослуження належить заповісти народови кілька разів наперед підчас Різдвяних Свят, в неділю по Різдві і на Новий Рік і заохотити вірних до численної участи в них і до принимання Св. Тайн в честь Святого.

Нехай Господь Милосерний подасть нашому народови ласку пізнати належно, цінити і полюбити св. Йосафата! Нехай подасть Всч. Духовенству ласку зрозуміти, перейнятися, увірити в се, що дарма вся наша праця над моральним піддвигненнєм нашого народу і веденнєм його до сповнення Богом призначеної йому цілі, сли увесь наш нарід не буде вперід в належний спосіб почитати цего Бо-

гом йому даного Пророка, котрий життєм і післанництвом своїм показав йому дорогу, якою має іти. Не жалуймо проте, дорогі Отці ні трудів ні жертв в сім згляді, а Господь нехай благословиґь їх!

Задяджуємо в кінци і зобовязуємо: 1.) всіх оо. парохів, щоби до кінця лютого 1925. р. подали до своїх Урядів деканальних подрібний звіт з цего, як відбули зі своїми вірними цей рік ювілейний, чи відправили приписані торжества, чи відбули місії в честь Святого, чи говорили проповіди на приписані теми, чи справили що до церкви з нагоди цих обходів і т. и. 2.) всіх ОО. Деканів, щоби до дня 15. марта 1925. р., без згляду на евентуальне опізнення звітів з декотрих парохій, прислали тут упорядковані всі звіти які одержали з парохій деканату, а від себе крім цего додали один звіт загальний в якімби містилися крім своїх уваг відповіди на слідуючі питання: а) в котрих парохіях відбулися місії? б) кілько днів тревали? в) хто давав сі місії, чи світські священики і котрі, чи монахи і з котрого Чина? г) який успіх принесли місії? яке число (меншебільше) вірних приступило до св. Тайн? д) які відчити виголошено на деканальних Зборах в честь св. Йосафата? е) які зарядження видано в ціли поширення культу Святого? ж) чи є в деканаті котра парохія, котра не подбала о святковнннє 300-літного ювілею Св. Йосафата?

Перемишль 23. грудня 1924. р.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч: 5301. — Подяка за місійні труди.

Всім Впр. і Всч. Отцям Місіонарам, що для звеличення тристалітної річниці бл. смерти нашого Покровителя св. Священомученика Йосафата в сім ювілейнім році не жалували трудів в тяжких місійних працях, і Впр. і Всч. ОО. Деканам і Душпастирам, що в своїй печаливости о добро душевне своїх вірних подбали о устроєннє місій, висказуємо на сім місци щиру подяку.

Богато однак є таких парохій, де місія ще не відбулася зглядно відбутися не могла. Тому просимо усильно Впр. і Всч. ОО. Місіонарів, щоби в цих двох роках, в яких будемо вели дальше місійні праці, з рівною рев-

ністю піднималися апостольських трудів для добра душ наших вірних.

Перемишль 25. грудня 1924.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 4764. — В справі слухання сповіди в часі місій і реколекцій.

Річ це дуже великої ваги в часі місій і реколекцій, щоби вірні відправили добру сповідь. На це треба відповідного числа добрих і ревних сповідників. Тому є обовязком кождого священика запрошеного через о. Декана згл. сусідного священика до помочи при слуханню місійної згл. реколекцийної сповіди, відложити заняття в своїй парохії і радо спішити на місце, де нарід до глубини зворушений вічними правдами з тугою очікує цеї хвилі, колиби міг скинути гріховне ярмо.

Священики що уряджують місії, повинні заздалегідь постаратися о відповідні сповідальниці. При сповідях належить уважати на це, щоби нарід не товпився, о чім треба його поучувати в науці о сповіди.

Підчас місій чи реколекцій не належить накладати пенітентам великих покут. Найлучшою покутою хочби і за найтяжші гріхи буде: вислуханнє в дусі покути і надоложення за гріхи, Служби Божої підчас місії в будний день, слуханнє наук місийних, труд якого вірні піднимаються щоби бути присутними на місії і т. и.

Ч. 5625. — В справі молитов за нарід.

Поручається і в р. 1925 кождої неділі долучувати на співаній Службі Божій службу «на всяке прошеннє» в наміренню за наш нарід і в загалі при кождій нагоді поручати вірним, щоби молилися о піднесеннє нашого народу, особливо в релігійно-моральнім напрямі.

Ч. 5623. — В справі редукції Служб Божих.

В справі редукції Служб Божих релігійного фонду, фундаційних і мануальних віднісся Еп. Ординаріят до св. Апост. Престола і очікує дотичного рішення.

Рівночасно пригадуєся Впр. і Всч. оо. Деканам обовязок предкладати до кінця червня кождого року викази

відправлених Служб Божих рел. фонду, фундаційних і мануальних за попередний рік, що на жаль не всі оо. Декани сповняють.

Пригадуєся проте ще раз цей обовязок.

Ч. 847/орд. — Конкурс на посади Соборних Крилошан.

При тутешній катедральній Капітулі є необсаджені дві посади Соборних Крилошан. Отсим розписується конкурс на сі посади з речинцем до дня 28. лютого 1925. р. — Священики безженні і вдівці, що хотілиби о сі посади старатися, мають в висше означенім речинци внести до Еписк. Ординаріяту подання з потрібними залучниками.

Перемишль дня 25. грудня, 1924. р.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 5622. — Речинець іспитів конкурсових о душпастирські бенефіції в р. 1925.

Іспити конкурсові о душпастирські бенефіції відбудуться в р. 1925 в днях 12. 13. мая і 13 та 14 жовтня.

До іспиту конкурсового належить зголоситися на пів місяця перед речинцем іспиту. Священики, що здають іспит перший раз обовязані предложити перед іспитом письменно вироблені проповіди згл. еґзорти.

Ч. 5624. — Іспити з доґматики, моральної і церковного права в р. 1925.

Іспити з доґматики, моральної і церковного права відбудуться в р. 1925 в днях 14 мая і 15 жовтня.

До іспиту з доґматики приступлять священики висвячені в р. 1924, до іспиту з моральної священики висвячені в р. 1923, а до іспиту з церковного права священики висвячені в р. 1922.

В тих самих речинцях є обовязані приступити до іспитів зі згаданих предметів ті священики, що були до цего покликані в попередних роках, а ще доси їх не зложили.

По зложенню іспиту зі згаданих предметів належить упросити дотичного о. еґзамінатора о посвідку зложення іспиту і цею посвідкою належить виказуватись при поданнях о припущення до іспиту конкурсового.

В кінци пригадуєся, що священики, які не зложили повисших іспитів, не будуть могли бути допущені до іспиту конкурсового.

Ч. 5271. — „Гомілійні науки на неділі“.

Поручаєся Всч. Духовенству «Гомілійні науки на неділі» Всч. о. Савойки Теодора, пароха в Селисках. Можна їх дістати в Жовкві у оо. Василіян по ціні 7 зол.

Ч. 5143.

Книжки: 1. — «Життя Господа Н. Іс. Христа», написав Бр. Йосиф Ґроцький ЧСВВ. (in 8⁰, 1923., стр. 341., ціна 1 зол. 50 сот.), 2. — «Про чернече життя» написав Іван Карпович, (той сам автор, 1924. — стр. 366, ціна 2 зол.) поручаєся Всеч. Духовенству. Набути їх можна в автора, Львів, площа Св. Юра 5. Дохід призначений на сироти.

Ч. 5030. — Поручаєся „Правда“.

В послідним часі Марійське Товариство Молоді розпочало видавати «Правду». Видавництво це буде виходити неперіодичними випусками 10—14 разів в рік, а своїм змістом з обсягу апольогії у великій мірі може причинитися до поширення та поглублення богословського знання та з великим пожитком може бути вихісноване при проповідях та катехізаціях.

В виду цего Еписк. Ординаріят поручає «Правду» Всч. Духовенству.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 5232. о. Дороцький Михайло парох в Ваневі деканом Белзьким. Ч. 5484. Ч. 5484. о. Клюфас Іван сам. сотр. в Опарівці — Ординаріятським відпоручником до Ради шк. пов. в Стрижові.

Відзнаки крилошанські одержали:

Ч. 5275. о. Шпиталь Іван сам. сотр. в Тершові. Ч. 5320. о. Гичко Діонізій, парох в Рипянах. Ч. 5320. о. Калинич Омелян сам. сотр. в Головецьку горіш. Ч. 5320. о. Мух-

нацький Яків, парох в Лімній. Ч. 4541. о. Журавецький Григорій, парох в Дрогомишлі.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 4876. о. Гриник Теодозій — Тенетиска. Ч. 5035. о. Пизюр Андрій — Добрачин. Ч. 5235. о. Кміцикевич Теофіль — Поляни суров. Ч. 5374. о. Трешневський Андрій — Красне. Ч. 5392. о. Подляшецький Петро — Дорожів. Ч. 5537. о. Крайчик Василь — Сприня.

Завідательства одержали:

Ч. 4625. о. Нищий Евген Ч. С. В. В. — Кристинопіль. Ч. 4625. о. Марисюк Маркіян Ч. С. В. В.—Жовква. Ч. 4989. о. Пшепюрський Йосиф — Крупець і доїздж. Белзець. Ч. 4541. о. Матюк Володимир — Корчів. Ч. 5393. о. Шкільник Іван — Валява. Ч. 5430. о. Хаба Петро — Свидник.

Сотрудництва одержали:

Ч. 4651. о. Величко Михайло упр. — Ольховець. Ч. 4997. о. Телеп Ярослав — Домашів. Ч. 5293. о. Менцінський Стефан доїздж. в Полнятичах. Ч. 5166. о. Підґарбій Іван — Дорожів.

Померли:

о. Коциловський Кирило парох в Тиляві 4/11 1924.

о. Мітрат Волошинський Карло архипресвитер перемиської Капітули 23/11 1924.

о. Сембратович Евген парох в Бахові 11/12 1924.

о. Алексевич Станислав парох в Батятичах 15/12 1924.

о. Вербицький Юрій парох в Старяві 18/12 1924.

Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 31. грудня 1924. р.

о. Николай Грицеляк
Канцлер.

† ЙОСАФАТ
ЕПИСКОП

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.